

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
részitélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.213/2019/6. szám

A tanács tagjai: . Döme Attila a tanács elnöke
Dr. Parlagi Mátyás előadó bíró
Dr. Kiss Gabriella bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
. Stoklász Gyöngyi pártfogó ügyvéd

Az alperesek: I. rendű

II. rendű

A II. rendű alperes képviselője:

ügyintéző: dr. Dián József ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Ítéletábra Pf.I.20.722/2018/9.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:
Törvényszék 6.P.20.042/2014/117.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős részítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a felperes viseli.

A le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes gyermeke (a továbbiakban: beteg) 2008. július 13. napján 9 óra körüli időben a lakóhelyén hanyatt esett, a fejét megütötte, füléből és orrából vér szivárgott. A mentőközpontban (a továbbiakban: mentőközpont) 9 óra 35 perckor fogadták az esettel kapcsolatos első hívást, majd 9 óra 37 perckor a másodikat. A mentésvezető 9 óra 38 perckor riasztotta a Mentőállomást, ahonnan a helyszínre indult egy mentőkocsi, amely útközben riasztotta a legközelebbi, magasabb szintű esetkocsit. A mentőkocsi egy perc alatt a helyszínre érkezett. A beteget megvizsgáló mentőápoló diagnózisként agyrázkódást rögzített, majd a mentésirányítónak javasolta az esetkocsi visszafordítását. A mentőkocsi 9 óra 40 perckori kiérkezése után 9 óra 50 perckor indult a beteggel a kórházba (a továbbiakban: városi kórház), ahova 10 óra 10 perckor érkezett meg, a mentőápoló 10 óra 18 perckor adta át a beteget az ügyeletnek.
- [2] A városi kórházban az ügyeletes orvos stabilizálta a beteg állapotát, laborvizsgálathoz vért vettek tőle, infúziót kapott, állandó katétert kötöttek be és intubálást alkalmaztak. A beteg a városi kórházba érkezéskor még éber állapotban volt, de kontaktust nem tudtak vele teremteni, a vizsgálatok alatt elvesztette az eszméletét. Az orvos észlelte, hogy a beteg füléből folyamatosan kis mennyiségű vér szivárgott, amit törléssel sem tudtak megszüntetni. A kezelőlapon diagnózisként koponyaalapi törést és kemény agyburok alatti bevérzést rögzítettek. A laborvizsgálat eredménye 11 óra 28 perckor érkezett meg, és nem mutatott a normálistól eltérő értéket. Iránydiagnózisként agyhártya alatti bevérzés gyanúját írták le, és az orvosban felmerült egy komolyabb koponyaalapi törés gyanúja is. Mivel a városi kórház nem rendelkezett sem CT, sem MR vizsgálatra alkalmas műszerekkel, ezért a beteget a megyei kórházba (a továbbiakban: megyei kórház) irányították a vizsgálatok elvégzésére, így az ügyeletes orvos esetkocsit kért a beteg továbbszállításához. A röntgen vizsgálat eredményét megküldte a megyei kórháznak és előzetesen megrendelte a CT vizsgálatot is. Az ügyeletes orvos hívása 10 óra 14 perckor érkezett a mentőközpontba, az esetkocsi 10 óra 45 perckor ért a városi kórházba, majd 11 óra 21 perckor indult tovább a megyei kórházba, ahova 11 óra 53 perckor érkezett meg.
- [3] A beteget a megyei kórház sürgősségi osztályára 12 óra 15 perckor vették fel, amikor eszméletlen, intubált állapotban volt, vénabiztosítással. A korábban megrendelt CT vizsgálat után 12 óra 30 perckor a beteget átadták a megyei kórház idegsebészeti önálló részlegének. A CT vizsgálat igazolta a városi kórház iránydiagnózisát, az agykoponya jobb oldalán közel 5 cm szélességű friss bevérzést észleltek. Ez a koponya középső vonalát 2 centiméterrel balra tolta, ennek következtében a jobb oldalon

agyzúzódásos góc alakult ki. A betegen sürgősségi műtétet végeztek, az agykoponyát négy helyen megnyitották, a vérömleny kiürült, vérző eret találtak, amelyet elkötöttek. A csontlebeny visszahelyezését, majd réteges sebzárást követően a beteget áthelyezték az intenzív osztályra.

- [4] A beteget 2008. augusztus 1. napján áthelyezték a városi kórházba, ahol közel három hónapig ápolták, majd otthonába bocsátották, továbbra is eszméletlen állapotban, állandó vizeletkatéterrel és gégekanüllel. A beteget azóta a szülei otthon ápolják, ellátása napi 24 órás feladat. A beteg eszméletlen, fekvőbeteg, nehezen teremthető vele kapcsolat, gondozásában, ellátásában a két legidősebb testvér segít a szülőknek.
- [5] A felperesnek a baleset előtt építőipari vállalkozása volt, 2007-ben zenekart alapított, amelynek CD-je is megjelent. A felperes a balesetet követően vállalkozását nem tudta folytatni, további fellépést, lemezkiadást nem vállalt.
- [6] A beteget 2009-ben a bíróság cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezte, gondnoka az édesanyja.

A kereset és az alperes védekezése

- [7] A felperes keresetét arra alapította, hogy a beteg az alperesek mulasztásai miatt nem kapta meg időben a gyógyuláshoz szükséges orvosi kezeléseket, emiatt állandó ápolásra és gondozásra szorul.
- [8] A felperes 50.000.000 forint nem vagyoni és 40.000.000 forint vagyoni kártérítés, valamint 2018. január 1. napjától havi 50.000 forint járadék egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket, arra hivatkozással, hogy a baleset következtében a felperes zenei karrierje kettétört, építőipari vállalkozását fel kellett adnia, e mellett súlyosan károsodott a saját egészségügyi állapota az elszenvedett pszichés megterhelés miatt.
- [9] A felperes a csatolt engedményezési okirat alapján engedményesként érvényesítette a beteget ért vagyoni és nem vagyoni károk iránti követelést. A nem vagyoni kártérítési igényt 100.000.000 forintban, a vagyoni kártérítési igényt 5.633.130 forintban, a 2018. január 1. napjától követelt havi járadékigényt 60.000 forintban jelölte meg.
- [10] Az alperesek kérték a kereset elutasítását.
- [11] Indokolásuk szerint a beteg ellátása során nem követtek el mulasztást. A beteg felperesre engedményezett követelése körében elévülésre hivatkoztak, valamint arra, hogy nem lehetséges a jogosult személyéhez kötött követelések engedményezése a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 328. § (2) bekezdése alapján. Ezt meghaladóan vitatták az egyes kártérítési igényeket is.

Az első- és másodfokú ítélet

- [12] Az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletével megállapította, hogy a II. rendű alperest kártérítési felelősség terheli a felperes irányában, a beteg 2008. július 13-i balesetével, és az azt követő mentőszállítással okozati összefüggésben. Az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasította.
- [13] Indokolása szerint az alperesek kártérítési felelősségét a Ptk. 339. § (1) bekezdése, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 77. § (1) és (3) bekezdése alapján kell vizsgálni.
- [14] Az I. rendű alperes vonatkozásában abból indult ki, hogy ő volt a városi kórház fenntartója, amely az Eütv. 93. § (2) bekezdése szerinti ügyeleti ellátást teljesítette. A kiegészített szakvélemény, a kórházi dokumentáció, valamint a kezelőorvos tanúvallomása alapján az I. rendű alperes az ügyeleti ellátás körében a részéről elvárható gondossággal, a szakmai szabályok betartásával járt el. A szakvélemény felvetette a műtéti beavatkozás esedékességét, de a városi kórház adottságainak pontosabb ismeretében a szakértő revideálta az álláspontját arra figyelemmel, hogy a szakmai protokoll szerint nem szabad olyan beavatkozást kezdeményezni, amelynek nem adottak a feltételei. A városi kórházban nem volt indokolt, sőt ellenjavallott volt a műtéti beavatkozás elvégzése. A szakvélemény megfelelőnek minősítette a városi kórházban történt ellátást. Az a tény független az I. rendű alperestől, hogy a mentők a városi kórházba szállították a beteget, erre az I. rendű alperesnek nem volt ráhatása.
- [15] A II. rendű alperes vonatkozásában a szakvélemény alapján megállapította, hogy a beteg gyógyulási esélyeit növelhette volna a megfelelő ellátó szinttel rendelkező megyei kórházba történő szállítás, ezért fennáll a II. rendű alperes felelőssége a beteg gyógyulási esélyének csökkenése miatt. A mentőápoló tévesen mérte fel a sérülés súlyosságát, amelyben az irányító tevékenysége is közrehatott. Az irányítócsoporthoz belül oxiológiai ismeretekkel bíró orvost is alkalmazni kell, akivel szükség esetén az irányító konzultálhat a beteg állapotáról, amelynek elmaradása a II. rendű alperes terhére esik. A helyes kockázati értékelés alapján esetkocsit kellett volna alkalmazni, és a beteget közvetlenül a megyei kórházba kellett volna szállítani. A városi kórházból a megyei kórházba történő szállítás során nem állapítható meg hiba vagy késlekedés.
- [16] A csatolt okiratok alapján megállapította, hogy nem álltak fenn a kötelező helikopteres szállítás feltételei. A kiegészített szakvélemény alapján még a súlyos kockázati besorolásra tekintettel sem volt indokolt a helikopteres szállítás igénybevétele. A beteg lakóhelyén nem volt a közelben leszállásra alkalmas pálya, és ekkor a városi és a megyei kórház sem rendelkezett leszálló pályával.
- [17] Az elsőfokú bíróság elutasította az engedményesként érvényesített

kártérítési igényt. A felperes nem érvényesítheti ezt a követelést, egyrészt elévülés miatt, másrészt a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni. A személyhez fűződő jogok körében nincs lehetőség más személy követelésének engedményezés útján történő érvényesítésére.

- [18] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság részítélettel döntött a kereset elutasításáról az I. rendű alperes vonatkozásában, valamint közbenső ítélettel megállapította, hogy a II. rendű alperest kártérítési felelősség terheli a felperes irányában, hozzátartozói kárigénye érvényesítése körében.
- [19] A felperes és a II. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletének az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasító, valamint a felperest az I. rendű alperes javára elsőfokú perköltség fizetésére kötelező rendelkezését helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét részben megváltoztatta, a keresetet a beteg nem vagyoni kárának megtérítésére irányuló részében elutasította, ezt meghaladóan a közbenső ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.
- [20] Indokolása szerint a Ptk. 328. § (2) bekezdése alapján nem lehet engedményezni a jogosult személyéhez kötött követeléseket. A nem vagyoni kártérítés minden esetben a személyhez fűződő jog megsértésének a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontján nyugvó szankciós következménye, amely csak személyesen érvényesíthető, az érvényesen nem engedményezhető, ezért a felperesnek e tekintetben nincs keresetjoga.
- [21] Az I. rendű alperes kártérítési felelősségét illetően a másodfokú bíróság mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokaival. Az aggálytalannak minősíthető szakértői vélemény és annak kiegészítése alapján megállapította, hogy az I. rendű alperes jogelődje a beteg ellátása során az orvosszakmai és etikai szabályoknak megfelelően járt el, a városi kórház ellátása nemcsak indokolt, hanem kötelező is volt, mert csak így lehetett meggyőződni a sérült valós állapotáról, intézkedni a megfelelő szállítást biztosító mentőgépkocsiról, és lehetett rendelkezni a legszükségesebb vizsgálatokról. A vizsgálatok és állapotstabilizálás nélküli azonnali továbbküldés súlyos szakmai hiba lett volna. Mivel az I. rendű alperes részéről nem történt orvosszakmai szabályszegés, eljárása megfelelt az Eütv. 77. §-a szerinti gondossági mércének, ezért az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 213. § (3) bekezdése alapján megalapozottan döntött részítéletével az I. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset elutasításáról.
- [22] A másodfokú bíróság döntése szerint a II. rendű alperes kártérítési felelősségével kapcsolatos döntéshez további tényeket kell tisztázni, ezért a közbenső ítéletet részben megváltoztatva a

keresetet a beteg nem vagyoni kárának megtérítésére irányuló részében elutasította, míg ezt meghaladóan a közbenső ítéletet hatályon kívül helyezte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [23] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen új határozat hozatalával az I. rendű alperes marasztalását, másodlagosan az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős részítélet sérti a Pp. 2. § (1)-(2) bekezdését és a Pp. 206. § (1) bekezdését.
- [24] A felperes a jogerős részítéletnek az I. rendű alperes felelősségét kizáró és a javára történő perköltség fizetést kimondó rendelkezéseit sérelmezte.
- [25] Indokolása szerint jelentősen sérült a felperesnek a perek tisztességes lefolytatásához és észszerű időn belül történő befejezéséhez való joga, ugyanis a felperes a pert jogi szakemberek közreműködésével indította meg, képviselőtéről gondoskodott, az eljárás megismétlésére nem a felperes oldalán felmerült okból került sor.
- [26] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős részítélet sérti a bizonyítékok mérlegelési folyamatát szabályozó Pp. 206. § (1) bekezdését, mert azt az I. rendű alperes tekintetében nem helyesen alkalmazták; egyes bizonyítékokat kiragadva, másokat nem kellő súllyal kezelve helytelen és nem megalapozott konzekvenciára jutottak az I. rendű alperes kártérítési felelőssége tekintetében. A bíróságok a peradatok hibás mérlegelésével jutottak arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperest nem terheli felelősség. Az I. rendű alperes mulasztása is okozati összefüggésben áll a beteg maradandó károsodásának kialakulásával, őt kártérítési felelősség terheli, mert megszegte a szakmai protokollt. A városi kórházban sok idő telt el a vizsgálatok elvégzésével, a szakembereknek a sérülés súlyosságát már a kezdeti stádiumban fel kellett volna ismerniük, és mentőhelikoptert kellett volna hívniuk a továbbszállításhoz. Ennek nem lehetett akadálya, hogy a két érintett kórház nem rendelkezik leszállópályával, mert a felperes igazolta, hogy Budapestről 20 perc alatt képes a helikopter kiérni a helyszínre, és az utcában vagy az úton is képes lett volna leszállni. A bíróságok ezeket az igazolásokat nem mérlegelték kellően. A városi kórház késlekedése is nagymértékben elősegítette a beteg súlyos állapotának bekövetkeztét, a gyógyulási esély jelentős mértékű csökkenését. A bíróság nem vizsgálta kellő nyomatékkal a felvett esetlapokat, az azokon elvégzett javításokat, továbbá a szakmai döntést meghozó egészségügyi dolgozó nyilatkozatát.
- [27] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

[28] Indokolása szerint az eljáró bíróságok minden bizonyítékot értékelték, így különösen az igazságügyi orvosszakértői véleményt és az ellátó orvos tanúvallomását, valamint az orvosi dokumentációt. Ezek alapján megállapítható, hogy a városi kórházban az ellátásra a szakmai szabályok betartásával, késedelem nélkül, a szakmai protokollnak megfelelően került sor, eljárása megfelelt az Eütv. 77. §-a szerinti gondossági mércének. A szakvélemény alátámasztotta a városi kórházban eltöltött idő és az elvégzett vizsgálatok szükségességét, valamint megerősítette, hogy nem volt indokolt mentőhelikopter igénybevétele. A felülvizsgálati kérelemből nem derül ki, hogy a felperes pontosan mely bizonyítékok mellőzését sérelmezi.

[29] A II. rendű alperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria döntése és jogi indokai

[30] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[31] A Pp. 272. § (2) bekezdése és a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem megjelölt okai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[32] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolás szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. A 4. ponthoz fűzött indokolás szerint érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény hivatkozott rendelkezése által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelem kívül hagyja.

[33] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, valamint érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálhatta, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely megjelölését és a jogszabálysértés körülírását.

[34] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 2. § (1)-(2) bekezdésének a megsértését állítva arra hivatkozott, hogy jelentősen sérült a perek tisztességes lefolytatásához és észszerű időn belül történő befejezéséhez való joga.

[35] A Pp. 2. § (1) bekezdése a bíróság polgári perbeli feladatát szabályozza, és ennek körében az igazságszolgáltatás alapelveit rögzíti, összhangban az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában,

1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikk 1. bekezdésével, valamint Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdésével. Ha a bíróság nem teljesíti a Pp. 2. § (1) bekezdésében megfogalmazott feladatát, úgy a fél erre hivatkozással a Pp. 2. § (3) bekezdése szerinti igényeket érvényesítheti. A Pp. 275. § (3) bekezdése alapján csak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró, konkrét eljárási szabálysértés vezethet a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére. Mindezek alapján a Pp. 2. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettség esetleges megsértése felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható (Kúria Pfv.III.21.034/2017/8.), nem alapozhatja meg a jogerős határozat hatályon kívül helyezését, így az állított jogszabálysértés érdemi vizsgálatára sem volt lehetőség.

- [36] A felperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként a Pp. 206. § (1) bekezdését jelölte meg, amely szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. E jogszabályhely a tényállás bíróság általi megállapítását, és ennek körében a felek előadásának és a bizonyítékoknak az értékelését szabályozza.
- [37] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős részítélet tévesen állapította meg, hogy az I. rendű alperest nem terheli kártérítési felelősség, mert a beteg károsodásának kialakulása az I. rendű alperes protokollal ellentétes mulasztásával is okozati összefüggésben áll.
- [38] A magatartás szakmai szabályok szerinti minősítése nem a tényállás része, nem ténykérdés, hanem tényekből levont jogi következtetés, így anyagi jogi jogkérdés. A felperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként nem jelölte meg a jogerős ítélet által a kártérítési felelősség körében feltüntetett és alkalmazott anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseket, így azokat a Kúria sem vizsgálhatta.
- [39] A felülvizsgálati kérelem az I. rendű alperes szakmai szabályszegése és az okozati összefüggés fennállása körében állította a bizonyítás eredményének jogszabálysértő mérlegelését. A Kúria következetes gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg (BH1999. 44.). Ha a bíróság ítéletének a megállapított tényállása iratellenes, okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmaz, a jogszabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg azonban a jogszabálysértés, ha a kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja (BH1998. 401.). A felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan

okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013. 119.).

[40] A jogerős ítéletnek az I. rendű alperesi magatartással és az okozati összefüggéssel kapcsolatos bizonyítékértékelése nem iratellenes, nem okszerűtlen és nem tartalmaz logikai ellentmondást. Az ezzel kapcsolatos tények és körülmények megállapításához és megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, ezért a bíróságnak szakértőt kellett kirendelnie [Pp. 177. § (1) bekezdés]. A kiegészítő szakértői vélemény a perben felmerült adatok értékelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a műtétre csak a megyei kórházban kerülhetett sor, mert a beavatkozáshoz szükséges diagnosztikai és műtéti feltételek csak ott voltak adottak; a városi kórházban a beteg ellátása a szakmai és etikai szabályoknak megfelelően történt, eleget tettek mindazoknak az utasításoknak, amelyeket a protokoll elvár; nemcsak szabályellenes, hanem súlyos hiba lett volna az idegsebészeti beavatkozás megkezdése a városi kórházban; az ott elvégzett ellátás nemcsak indokolt, hanem kötelező is volt, az állapotstabilizálás nélküli azonnali továbbküldés súlyos szakmai hiba lett volna. A szakvélemény szerint a helikopteres szállítás nem jelentett volna érdemi időnyereséget, a továbbszállítás megfelelő szintű mentőegységgel történt, és a szállítási időtartam is megfelelő volt. Az aggálymentes kiegészített szakvélemény tartalmára figyelemmel a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehetett jutni, így a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye.

[41] Mindezekre figyelemmel a jogerős részítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[42] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezni kellett a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő I. rendű alperes ügyvédi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte, figyelemmel az I. rendű alperes korábbi jogi képviselője által előterjesztett három oldalas felülvizsgálati ellenkérelemmel kapcsolatban elvégzett ügyvédi tevékenységre.

[43] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése és a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján az őt képviselő pártfogó ügyvéd díját a felperes viseli.

- [44] A felperes teljes személyes költségmentességére figyelemmel meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a költségmentesség bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a alapján.
- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján.
- [46] A részítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2020. október 20.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Parlagi Mátyás s.k. előadó bíró Dr. Kiss Gabriella s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő